

PB 2012, afl. 6 - Sign. - Aanvraag niet behandelen

PB 2012, afl. 6

Gegevens

Publicatie

PB 2012, afl. 6

Jaargang

2012

Trefwoord

aanvraag

In deze zaak gaat het om een besluit van de minister van Verkeer en Waterstaat om een verzoek van appellant om openbaarmaking van documenten buiten behandeling te laten. De Afdeling overweegt dat ingevolge artikel 4:5 lid 1 onder c Awb een bestuursorgaan kan besluiten een aanvraag niet te behandelen indien de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag of voor de voorbereiding van een beschikking, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad de aanvraag binnen een door het bestuursorgaan gestelde termijn aan te vullen. Op grond van artikel 3 lid 1 Wet openbaarheid van bestuur (Wob) kan een ieder een verzoek om informatie van of over documenten over een bestuurlijke aangelegenheid van een bestuursorgaan of een onder verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan werkzame instelling, dienst of bedrijf laten toetsen. Ingevolge het vierde lid verzoekt het bestuursorgaan, indien een verzoek te algemeen geformuleerd is, de verzoeker zo spoedig mogelijk om zijn verzoek te preciseren en is het hem daarbij behulpzaam. De minister heeft in een brief aan appellant te kennen gegeven dat het verzoek te algemeen is geformuleerd nu niet blijkt op welk jaar of welke periode de gevraagde informatie ziet. De minister heeft appellant in de gelegenheid gesteld om binnen twee weken een nadere specificatie van het verzoek toe te zenden. Daarbij is vermeld dat het niet binnen de gestelde termijn verstrekken van de gevraagde gegevens kan leiden tot het buiten behandeling stellen van het verzoek. De minister heeft het verzoek van appellant buiten behandeling gesteld, omdat hij geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om zijn verzoek te specificeren waardoor de minister onvoldoende gegevens had om een besluit te nemen op het verzoek.

De Afdeling is met de rechtbank van oordeel dat de minister zich op het standpunt heeft mogen stellen dat het verzoek niet duidelijk en daarmee onvoldoende specifiek was geformuleerd. De rechtbank heeft terecht overwogen dat de minister met de brief van 5 augustus 2009 voldoende behulpzaam is geweest bij het preciseren van het verzoek, nu de minister in de brief te kennen heeft gegeven dat het voor het nemen van het besluit op het verzoek nodig is om te weten op welk jaar en op welke periode het verzoek ziet. Nu appellant heeft nagelaten te antwoorden op de brief van de minister van 5 augustus 2009 heeft de minister zich op het standpunt mogen stellen dat de door appellant verstrekte gegevens onvoldoende zijn om het verzoek te kunnen beoordelen en het verzoek met toepassing van artikel 4:5 lid 1 aanhef en onder c Awb buiten behandeling mogen stellen. In bezwaar heeft appellant zijn verzoek alsnog gespecificeerd. Het staat een bestuursorgaan dan vrij ontbrekende gegevens die na het nemen van het besluit op de aanvraag zijn overgelegd, bij de heroverweging in

bezwaar in aanmerking te nemen, maar is hiertoe niet gehouden. Het bestuursorgaan heeft van deze mogelijkheid geen gebruikgemaakt.

Noot van de redacteur (RB)

Bij een onvoldoende duidelijk verzoek om informatie dient een bestuursorgaan op basis van de Wob de aanvrager in de gelegenheid te stellen zijn aanvraag te preciseren. Niet alleen dient het bestuursorgaan die gelegenheid te bieden, het bestuursorgaan moet ook voldoende behulpzaam zijn bij het preciseren van de aanvraag. Op grond van artikel 4:5 lid 1 onder c Awb kan een bestuursorgaan een aanvraag buiten beschouwing laten indien de verstrekte gegevens of bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad om de aanvraag binnen een door het bestuursorgaan gestelde termijn aan te vullen. Die gelegenheid is aanvrager geboden, maar daarvan is geen gebruikgemaakt. Het bestuursorgaan heeft vervolgens de aanvraag buiten beschouwing gelaten. Het bestuursorgaan had overigens ook tot een inhoudelijke afwijzing kunnen komen. Nu doet zich de situatie voor dat de aanvrager in bezwaar alsnog zijn verzoek nader specificiert. Wat voor gevolgen heeft deze aanvulling c.q. precisering voor de beslissing op bezwaar? De beantwoording van die vraag hangt vooral af van de bereidwilligheid van het bestuursorgaan. Een bestuursorgaan kan ervoor kiezen om de gegevens alsnog in de beslissing op bezwaar mee te nemen, maar kan zich ook strikter opstellen. In dat geval zal het bezwaar beperkt blijven tot de vraag of bij het primaire besluit terecht is besloten tot het buiten beschouwing laten van de aanvraag. Het betreft dus een discretionaire bevoegdheid van het bestuursorgaan die door de rechter terughoudend getoetst dient te worden (zie ook ABRvS 16 juli 2008, zaaknummer 200706919/1). Het argument dat gegevens en bescheiden om redenen van doelmatigheid bij de heroverweging betrokken moeten worden en er alsnog een inhoudelijk besluit genomen dient te worden, is geen garantie op succes (ABRvS 17 augustus 2011, [LJN BR5181](#)). Toch past de uitspraak in casu naar mijn mening niet goed in een stelsel waarin effectieve geschilbeslechting steeds meer op de voorgrond komt te staan. Met de bestuurlijke lus en het wetsvoorstel 'aanpassing bestuursprocesrecht' wordt vertraging in bestuursrechtelijke procedures zoveel mogelijk voorkomen. In dit geval heeft het bestuursorgaan de aanvulling van de aanvraag in bezwaar buiten beschouwing gelaten. Het resultaat kan zijn dat op grond van artikel 4:6 Awb dezelfde aanvraag opnieuw wordt ingediend. Er is immers geen sprake van een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking. Ik vraag mij dan ook af of het in het kader van een effectieve en efficiënte geschilbeslechting niet beter is als een bestuursorgaan de discretionaire bevoegdheid ook vanuit die gedachte toepast. De Awb biedt op grond van artikel 7:11 Awb de mogelijkheid om in bezwaar alsnog een inhoudelijke beslissing op de aanvraag te nemen. De Raad van State heeft daaromtrent overwogen dat deze inhoudelijke beslissing deel uitmaakt van de beslissing op bezwaar en dus niet is te kwalificeren als een primair besluit (ABRvS 27 februari 2008, zaaknummer 200702195/1).

(ABRvS 4 juli 2012, [zaaknummer 201107022/1/A3](#))